

ΕΤΕΡΟΝ

Πρὸς τὸν αὐτὸν, στέλλων αὐτῷ εἰσιτήριον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν

~~~~~

• • • • •
Ὅποτεν εἰς τὸν Ὑμητὸν προβῇ γαληνιαία

ἢ ἀργυρᾶ σελήνη,

ὅταν σκιάς ὁ Παρθενῶν γιγαντιαίας χύνη,

τῆς ἀρχαιότητος αὐτὸς σκιά γιγαντιαία,

τότε ἀργὰ τὴν ἀτραπὸν ἀνάβα τὴν ἐρήμην,

καὶ κάθησον φιλοσοφῶν εἰς κρημνισμένην στήλην,

καὶ ὅλος ἔνθους σύναζε λαμπρῶν ἀσμάτων ὕλην.

Ἐκεῖ ἄς ἐκαθήμην,

ἐπὶ πετρῶν, ἀποθανῶν εἰς τῶν θνητῶν τὴν μνήμην,

ἄς ἐλησμόνουν, θεωρῶν τὰ ἔργα τῶν προγόνων,

τὸ ψυχοφθόρον αἶσθημα τῶν ἐδικῶν μας πόνων!

ἢ ἂν προώρισται νὰ ζῶ καὶ ν' ἀποθάνω κλαίων,

χωρὶς λιμὴν νὰ προσδεχθῇ τὸν ναυαγοῦντα ναύτην,

τὸ ὄνομα τὸ ἀντηχοῦν εἰς τὴν καρδίαν ταύτην,

καὶ τὴν ἀρχαίαν δόξαν μας ἄς ἔψαλλον ἐκπνέων!

ὦ! ἄφες, ρίψον ἀπὸ σοῦ τὰ βέλη τῆς σατύρας.

Ἄφες τοὺς Πύθωνας νὰ ζοῦν, ὦ Ἕλλην Γιουβενάλε,

καὶ χαλαρώσας εἰς χορδὰς τῆς φιλομώμου λύρας,

τὴν δόξαν καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν προπατόρων ψάλλε.

Ἐὰν ὅταν ἐτάννυες τὰ πύρινά σου τόξα

οἱ ἐκδικούμενοι λαοὶ σ' ἐπρόσφερον στεφάνους,

ψάλλε μ' ἐμπνεύσεις ὕψηλās ὠδὰς ὑπερηφάνους,

καὶ στέφανον ἀμάραντον σοὶ ἐτοιμάζ' ἡ δόξα.

